

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ
28 ΜΑΡ. 1908
ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

Βιβλ. Υπερβαλόμεν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ Κ Η'.

ΑΡΙΘ. 10

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 8 ΜΑΡΤΙΟΥ 1908

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετρίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἑξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ. 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- + Ὁ Στρωμνίτης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ (πρόεδρος)
- + Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
- + Ὁ ἀρχιγραμματ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Επίτιμος διευθυντής καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπὶ τῶν ἐν Κύπρῳ — Ἐκκλησιαστικῶν χρονικῶν — Ἡ «Ἐκκλησία» τῆς Μ. Ἐκκλησίας — Θρίαμβος τῆς ἀληθείας — Ἀνοσιούργημα — Βουλγαρικὰ βιαιοπραγίαι — Ἡ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολ. Ρωμυλίᾳ κατάστασις — Ἐπίνοδος εἰς τὴν ὁρθοδόξον — Βουλγαρικὰ ὁμολογίαι — Περὶ καταρτισμοῦ ὁμοσπόρου συστήματος ἐν τῷ μέλλειν — Στατιστικὴ τῆς ἐπαρχίας Πελαγονίας κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1907 1908

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Εἰς τὰ γνωσθέντα διὰ τῆς «Ἐκκληστ. Ἀληθείας» τηλεγραφικῶς ἀγγέλματα, τὰ ἐν τῷ φύλλῳ ἡμῶν μόνον ἀκριβῶς καὶ ὡς ἔχουσιν ἐκδιδόμενα, οὐδὲν νεώτερον ἄχρις ὥρας προσετέθη, ἀπὸ δεκατεσσάρων σχεδὸν ἡμερῶν. Ἡ ἡρεμία κρίνεται γενικῶς ὡς σύμπτωμα εὐσέων διὰ τὴν κατάστασιν τῆς ἀρκετὰ δοκιμασθείσης τῆς Κύπρου Ἐκκλησίας, ἐν ἣ τὴν φλόγα τῆς διαίρεσεως ζητούσι, καὶ μετὰ τὴν κανονικὴν ἐκλογὴν τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου κ. Κυρίλλου, νὰ ὑποβάλῃ ψωσιν οὐ μόνον οἱ ἐν τῇ νήσῳ δημαγωγοί, ἀλλὰ καὶ οἱ ὧδε κακεῖσε γράφοντες καὶ παροτρύνοντες

εἰς ἀντίστασιν κατὰ πράξεως ἱερᾶς, ἥτις μόνη δύναται νὰ ἐπαναγάγῃ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ ἱεροῦ ἀποστόλου Βαρνάβα εἰς τὴν πρὸ δεκαετίας καὶ πρότερον γαλήνην. Ὡς τοιαύτην ἐχαρακτήρισαν καὶ ἀπεδέξαντο τὴν παμφηρεῖ γενομένην ὑπὸ τῆς προεδρευούσης τῶν Ἐκκλησιῶν ἐκλογὴν τοῦ μακαριωτάτου Νέας Ἰουστινιανουπόλεως ἀρχιεπισκόπου πάντες οἱ φρόνιμοι καὶ εὐσεβεῖς πατριῶται οἱ ποιοῦντες τὴν πατρίδα, οἱ μὴ θέλοντες νὰ διαίρηται ἕνεκα προσωπικῶν λόγων τὸ ὁμογενὲς ἐλληνικόν.

Ἦδη καὶ ἐν Κύπρῳ ἡ ἐκλογὴ ἐγένετο δεκτὴ μετὰ χαρᾶς, καὶ πᾶς εὖ φρονῶν ἐπίστευσε καὶ πιστεύει, μεθ' ὅλας τὰς ἀντιδράσεις τῶν δημαγωγῶν, ὧν οἱ κυριώτεροί εἰσιν, εὐτυχῶς, οὐχὶ κύριοι, ὅτι συμφέρον ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἐθνικὸν ἐπιβάλλει τοῦντεῦθεν τὴν ἡσυχον βιοτὴν τῇ Ἐκκλησίᾳ Κύπρου. Ἐπὶ τὴν προεδρικὴν αὐτῆς ἑδραν ἔθηκεν ἡ Μ. Ἐκκλησία ἱεράρχην νουνεχῇ, φιλήσυχον, εὐπαίδευτον, ἐνάρετον, φεύγοντα τοὺς θορύβους, ἀρνούμενον τὰς τιμὰς. Εὐτυχῶς δὲ, καθὰ μανθάνομεν ἐξ ἐπιστολῶν ἐκ Κύπρου, καὶ δικασταὶ τινες καὶ νομομαθεῖς ἄγγλοι τὸ κῆρος τῆς ὑπὸ τῆς Μ.

МЕЧНИКОВА

Ἐκκλησίας οὕτω γενομένης ἐκλογῆς ἀναγνωρίζουσιν, ὑπὸ τῶν αἰώνων κυρουμένου τοῦ δικαίου αὐτῆς ἵνα, καθὼ προεξάρχουσα τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, αὐτὴ προβαίνει εἰς διάταξιν τῶν πραγμάτων ταρρασσομένης αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας.

Αἱ ἐκ Κύπρου νεώτεραι ἐπιστολαὶ παριστῶσι ζωηρῶς τὴν ἀπόγνωσιν τῶν ταραχοποιῶν, ὧν ἐννοεῖται ἡ θρασυτής, μετὰ τὴν ὑπὸ πάντων τῶν εὐφρονούντων καὶ τῶν εὐλαβομένων τοὺς πρωτοεράρχας τῆς ὀρθοδοξίας ἀποδοχὴν τῆς ἱερᾶς πράξεως τῆς Μ. Ἐκκλησίας. Ἐνῶ δὲ οἱ τοιοῦτοὶ εἰσι πολλοὶ τῶν ἀριθμῶν, οἱ ταραχοποιοὶ πάντοτε καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὡς καὶ ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ εἰσὶ θορύβων ἐργάται καὶ ἀκάματοι δημιουργοὶ τρικυμιῶν, αἱματοχυσίας ἀπειλοῦντες καὶ διαφόροις τρόποις τὴν φλόγα τῆς ἀδελφικῆς διχοστασίας ὑπανάπτοντες. Ἐννοοῦμεν πάντα ταῦτα καθὼ συνήθως συμβαίνοντα. Ἀλλὰ, κατόπιν τριούτων ταραχῶν καὶ κακοηθειῶν, ἀντικρὺς ἀσέβεια τὸ κηρύττειν κληρικούς ἀνωτέρους ὅτι ἐντὸς ἐβδόμαδος «Ἀρχιεπισκοπὴ δὲν θὰ εὐρίσκηται». ἀντικρὺς ἀφροσύνη τὸ πρὸς ἐρεθιζόμενα πλήθη προσφωνεῖν ὅτι «αὐτοὶ εἶναι οἱ σωτῆρες τῶν θεσμῶν καὶ τῶν κανόνων», αὐτοὶ οἱ διὰ στόματος οὐχὶ τυχαίου τὸν σεβ. ἀντιπρόσωπον τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἀπειλήσαντες ὅτι «θὰ σᾶς κάμωμεν χειρότερα, ἀφ' ὅσα ἔκαμαν οἱ βούλγαροι». ἀντικρὺς ἀφροσύνη τὸ ἐπαινεῖν ἐπ' εὐσεβείᾳ τοὺς ἀναγώγους τοὺς λιθοβολήσαντας ἐν νυκτὶ τὴν ἀμαξάν, ἐφ' ἧς ἐπέβαιναν ὁ σεβ. μητροπολίτης Ἀγχιάλου μετὰ τοῦ πανοσλγ. ἡγουμένου τῆς πατριαρχ. σταυροπηγιακῆς μονῆς τοῦ Κύκκου.

Εὐτυχῶς ἐν τοῖς θλιβεροῖς τούτοις συμβάμασιν, ἐν οἷς πρωτεύον λαμβάνουσι πρόσωπον οἱ λαθροβιόοντες ἀσεβεῖς δημοσιογράφοι καὶ βουλευταῖ τινες, ἀτυχῶς, παρατηροῦμεν τὴν ἀληθῆ ἐν Κύπρῳ κατάστασιν. Ὁ ἔχων ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸ δίκαιον παριστᾷ τοῦτο διὰ μέσων εὐαγῶνων. Ὁ ταραττων καὶ λεηλατῶν καὶ πρὸ τούτου οὐδὲν ἔχει δίκαιον καί μετὰ τοῦτο ἀπαλλοτριεῖται συμπαθειῶν. Ἡ ἡρεμὸς ζωὴ, ἡ πολιτεία ἡ ἡσυχὸς χαρακτηρίζουσι τὸν ἀληθῆ χριστιανὸν καὶ τὸν καλὸν ποιμένα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερὰ Σύνοδος. — Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ εἰς τὴν μητρόπολιν Ἀμασειᾶς προαχθέντος σεβασμ. μητροπολίτου Καστορίας κ. Γερμανοῦ, μέλος τῆς ἱερᾶς Συνόδου προσεκλήθη, κατὰ τοὺς ἔθν. Κανονισμοὺς, ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Ἱμβρου κ. Ἰωαννίκιος.

Ἡ πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ λειτουργία τῆς Κυριακῆς τῆς Ὀρθοδοξίας διεξήχθη ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ ἐν μέσῳ πλήθους ἀπείρου ὀρθοδόξων ἐκκλησιαζομένων ἐν πολλῇ κατανύξει. Τῇ Α. Θ. Π. τῷ οἰκουμένικῳ πατριάρχῃ συνελιτούργησαν οἱ σεβασμ. συνοδικοὶ μητροπολίται Πελαγονίας, Χίου, Μαρωνείας, Στρωμνίτις, Γρεβενῶν, Δρυϊνουπόλεως καὶ Σερβίων καὶ Κοζάνης, παρισταμένων καὶ συμπροσευχομένων τοῦ ἐξ. ἀρχοντος Μ. λογοθέτου Στ. Ἀριστάρχου βέη καὶ τοῦ εὐεργέτου τῶν ἔθν. Φιλανθρ. Καταστημάτων ἐριτίμου κ. Θ. Μαυρογορδάτου. Ἡ Α. Θ. Π. ἐμνημόνευσε, κατὰ τὰ νενομισμένα, τῶν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένων εὐσεβῶν βασιλέων καὶ πατριαρχῶν καὶ κληρικῶν καὶ πάντων τῶν ὀρθοδόξων τῶν ὑπὲρ πίστεως ἀγωνισαμένων· μετὰ δὲ τὴν ἐκ τοῦ ναοῦ ἐξοδὸν προσεῖπεν ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τὴν Μ. Πρωτοσυγκελλίαν ἐξώστου καταλλήλους τῇ περιστάσει λόγους πρὸς τοὺς συρρεύσαντας ὀρθοδόξους, παριστῶν τὸ μεγαγαλεῖον καὶ τὴν σημασίαν τῆς ἐορτῆς ταύτης.

Μητρόπολις Βιζύνης. — Ἀφίκετο τῇ πέμπτῃ εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ὁ πανιερ. μητροπολίτης Βιζύνης καὶ Μηδείας κ. Ἀνθιμος, ὃς ἐπὶ Συνόδου σήμερον εὐχαριστήσας ἐποίησατο καὶ ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ τὴν ἐπὶ τῷ μεγάλῳ μνηύματι νενομισμένην εὐχαριστίαν.

Μητρόπολις Μογλενῶν. — Ὡσαύτως ἐποίησατο τὴν ἐπὶ Συνόδου καὶ τὴν ἐν τῷ πατριαρχ. ναῷ νενομισμένην εὐχαριστίαν ὁ σήμερον ἀφικόμενος ἐκ Μυριοφύτου πανιερ. μητροπολίτης Μογλενῶν κ. Σμάραγδος.

Ἐκκλησιαστ. Ἀλήθεια. — Προκειμένου περὶ τῶν ἐνυπογράφως ἐν αὐτῇ δημοσιευομένων διατριβῶν, πᾶσα κρίσις καὶ σκέψις ἐν αὐταῖς εὐθύνει τὸν ὑπογράφοντα, ἡ δὲ ἡ Ἐκκλησ. Ἀλήθεια οὐδαμῶς εὐθύνεται διὰ τὰς διατυπωμένας ἐν ταῖς διατριβαῖς καὶ μελέταις ταύταις ιδέας.

Λυχνοκαΐα πατριαρχ. ναοῦ.—Πρὸς ταῖς ἀναγραφείσας ἤδη προσφορὰς ἐλάτεις καὶ κηροῦ τῷ πατριαρχ. ναῷ, εἰς ὃν ἱερὸς τινες μοναὶ ἐπεμψαν ἀντὶ κηροῦ ποτὸν τι χρημάτων, ἀγγέλλομεν ὅτι αἱ ἱερὲς πατριαρχικαὶ μοναὶ ἁγίου Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ καὶ Πέτρως, αἱ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Κίτρους, ἀπέστειλαν ἡ μὲν πρώτη λίρας δύο ὀθωμανικὰς διὰ τὰ ἔτη 1906 καὶ 1907, ἡ δὲ δευτέρα μίαν λίραν διὰ τὸ ἔτος 1907. Τρόσις δὲ 80 ἀπέστειλεν ἡ ἐν Αἰνῷ ἱερὰ μονὴ Σκαλωτῆς. Ἀναγράφομεν μετ' ἐπαίνων τὰς χορηγίας μονῶν οὐχὶ εὐπορουσῶν, προσδοκούντες τὴν αὐτὴν προθυμίαν καὶ ἀφ' ἐτέρων ἱερῶν σεμνείων, δυναμένων ἀζημίως ἔιναι παρέχουσι τόσον μικρὰν εἰσφορὰν εἰς τὸν πατριαρχικὸν ναὸν, δυσχερῶς συντηρούμενον μεθ' ὅλην τὴν ἀπὸ τοῦ ἔθν. ταμείου παρέχομένην αὐτῷ σπουδαίαν ἀρωγὴν.

Διαχειρίσις μονῶν.—Ἀποτελέσματα λίαν εὐχάριστα τῆς ὑπὸ λαϊκῶν εὐποληπτῶν διαχειρίσεως τῶν τῆς ἱερᾶς ἐν Βερολίῳ σκήτης τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἀγγέλλονται ἡμῖν, τοῦτο δὲ μεταδίδομεν μετ' εὐχαριστήσεως καὶ μετὰ πολλῶν ἐπαίνων πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς διαχειριστάς κκ. Στέφανον Κόρτην καὶ Δημ. Ζομπῆν. Ἐντὸς τετραετίας σχεδὸν ἐλαφρυνθείσης τῆς σκήτης ἀπὸ κατὰστάσεως ἀνικαζῶς, ἡ σημερινὴ περιουσία αὐτῆς εἰς κτήνη, μελισσῶνας, καὶ κεφάλαια μικρὰ χρηματικὰ ἀνέρχεται εἰς χιλίας περίπου λίρας.

Ἐπισκέψεις.—Τῇ τρίτῃ ἐπεσκέψαντο τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμένικόν πατριάρχην ὁ ἐξοχ. πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας κ. Νενάδοβιτς, ὁ ἐξοχ. ἱατρός Καμπούρογλους πασᾶς καὶ ὁ νέος διερχόμενος τῆς ἐνταῦθα Σερβικῆς πρεσβείας κ. Θμιστ. Πόποβιτς, ἀντικαθιστῶν τὸν κ. Ἰω. Τσόλιτς, προσκληθέντα εἰς Βελιγράδιον, ὅπου διωρίσθη ἐν τῷ βασιλ. γυμνασίῳ καθηγητῆς τῆς ἑλληνικῆς, προκηρτίζων καθὸ ἑλλην τὴν ἐθνικότητα καὶ τελειόφοιτος ἑλληνικοῦ γυμνασίου.

Ἐκκλησιαστικὴ ἄφεςις.—Σαρηνίζοντες τὰ γράφοντα ἐν τῷ προπαρελθόντι φύλλῳ περὶ τῆς συγχωρήσεως τοῦ ρώστοι ἱερομονάχου κ. Θεοδοσίου, προστιθέμεθα σήμερον ὅτι τὸ πρὸς αὐτὸν δοθέν συστατικὸν γράμμα περὶ τοῦ ἀκωλύτου τῆς ἱερωσύνης οὐδὲ μὴ συνεπάζεται τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐναντίον αὐτοῦ γενομένης ἀποφάσεως τῆς ἱερᾶς Κοινοῦτητος τοῦ ἁγίου Ὁρους. Ἐδὲν μάλιστα νὰ περατηρηθῇ ὅτι ἡ περὶ αὐτοῦ εἰρηστικής ὡς «ἄλλοτε προϊσταμένου» ἀγιορειτικοῦ κελλίου ἐτέθη οὐχὶ ἐν τοῖς ἐξ ἁγίου Ὁρους ἐκκλησιαστικοῖς χρονικοῖς ἀλλ' ἰδιαιτέρως

Ὀνομαστικαὶ ἐορταί.—Τῷ παρελθόντι σαβᾶτῳ, μνήμη τοῦ θαύματος τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, ἡ Α. Θ. Π. ἠΰξατο τὰ δέοντα τῷ μὲν κ. Θ. Μαυρογορδάτῳ διὰ τοῦ πανοσιολογ. Μ. πρωτοσυγκέλλου, τοῖς κκ. Θ. Παπαδοπούλῳ ἐφέντῃ καὶ Θ. Κουρτζῇ διὰ τοῦ πανοσιολογ. Μ. ἀρχιδιακόνου, τῷ κ. Θ. Τζούνη διὰ τοῦ ἱερολογ. τριτεύοντος καὶ τῷ ἐκ τῶν πατριαρχικῶν γραμματέων κ. Θ. Φαρμακοπούλῳ διὰ τοῦ ἱερολογ. κωδικογράφου τῆς ἱερᾶς Συνόδου κ. Διονυσίου. Τῇ κυριακῇ, 2 ἀρξαμένου, τὰς πατριαρχικὰς εὐχὰς ἡρμήνευσε τῇ ἐλλογ. διευθυντρίᾳ τοῦ Ζαπτείου παρθεναγωγείου κ. Εὐθαλίᾳ Ἀδάμ ὁ ἱερολογ. δευτερεύων. Τῇ τρίτῃ, 4, ἡ Α. Θ. Π. τηλεγραφικῶς συνεχάρη τῷ τῇ ὀνομαστικῇ αὐτοῦ ἐορτῇ ἄγοντι σεβασμ. μητροπολίτῃ Ἰωννίνων κ. Γερσσίμῳ, ἠΰξατο δὲ τὰ δέοντα τῷ πανοσιολογ. Μ. ἀρχιεπισκόπῳ κ. Γερσσίμῳ Θεολογίδῃ, ὃν ἐπεσκέψαντο καὶ συνεχάρησαν πλείστοι κληρικοί καὶ λαϊκοί.

Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ὑπὲρ τοῦ ἔθν. ταμείου δις ἐγένετο λόγου θέμα κατὰ τὰς τελευταίας ἐβδομάδας. Καὶ σήμερον πάλιν ἀναφέρομεν αὐτὴν πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς τοὺς λαβόντας «Ἐκκλησίαις» ὅτι οφείλουσιν ἀπάντησιν εἰς ἑγγράφον, ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας ἀποστέλλομενον εἰς πάντας τοὺς ἐν τῷ ἐμπορίῳ καὶ ταῖς ἐπιστήμασι καὶ τοῖς γράμμασι διακρινομένους ὁμογενεῖς. Ἐπὶ διμηνίαν ἀποστέλλονται Ἐκκλησίαις τοιαῦται. Δυστυχῶς, τὸ ἀποτέλεσμα εἶδον οἱ ἀναγνώσται ὅποιον ἦν. Καὶ ἐν τούτοις ὑπάρχει γνωστὸν ὅτι ἰδιῶται τινες ἀναβάλλουσι τὴν ἀπάντησιν, καίπερ ὄντες πρόθυμοι νὰ χορηγήσωσιν ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, γινώσκοντες δὲ καὶ σωματεῖα τῶν παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλάνθρωπων ὁρίσαντα μὲν τὸ κατὰ δύναμιν, ἀπεκδεχόμενα δὲ τὴν αὐξήσιν αὐτοῦ, ὅπως πέμψωσι περισσώτερον τοῦ ὁρισθέντος.

Ἐν τῷ προπαρελθόντι φύλλῳ διετυπώσαμεν ἰδέαν ἡ μᾶλλον πόθον ἔιναι τὰ ταμεῖα πάντων τῶν σωματείων τῶν κοινωφελῇ σκοπὸν ἐχόντων, ἐπέλθωσιν, ἡ μᾶλλον ἐπέρχωνται τακτικῶς, ἀρωγοὶ πρὸς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, ὁρισμένον κατ' ἔτος χορηγοῦντα ποτὸν, ἀναλόγως τῶν πόρων αὐτῶν. Τὴν ἰδέαν ταύτην, εὐτυχῶς, ἐγενέκυσεν ἀθηναϊκὴ τις ἐφημερίς, συστήσασα πᾶσι τοῖς ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος σωματείοις τὴν ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου τῶν Πατριαρχείων χορηγίαν. Ἐάν πᾶσαι αἱ παρὰ ταῖς ἑλληνικαῖς κοινότητες ὑφιστάμεναι Ἀδελφότητες, αἱ ἐν τῇ ὀθωμανικῇ αὐ-

τοκρατορία καὶ τῇ βασιλείᾳ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀλλὰ-
χοῦ τῆς Εὐρώπης καὶ ἐν ταῖς ἔξω χώραις, ἀναλάβωσι
νὰ συμπληρώσωσιν, ἢ προσφύεστερον εἰπεῖν, νὰ εὐρύ-
νωσι καὶ νὰ καθυγιάνωσι τὸν εὐγενῆ σκοπὸν, ὃν ἐπι-
διώκουσιν, ἐὰν καὶ τὰ ταμεῖα τῶν συντεχνιῶν τῶν ἐν-
ταῦθ' τε καὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ κράτους ὀρί-
σωσιν ἐκ τῶν λιτῶν ἢ πολλῶν αὐτῶν προσόδων ἐλά-
χιστόν τι ποσὸν κατ' ἔτος, τὸ πεντηκοστὸν ἢ τὸ ἑκα-
τοστὸν αὐτῶν, ἀρκετὴ ἤθελε προέλθῃ ἀνακούφισις
εἰς τὰ ἐξόδα τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου· πλείονα τῶν διδο-
μένων ἠδύνατο νὰ χορηγῇ τοῦτο εἰς ὑποστήριξιν ἀγώ-
νων ἱερῶν, τῶν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, τῶν ὑπὲρ
τῆς πατρὸς καὶ κατὰ Χριστὸν παιδεύσεως, εἰς ἐνί-
σχυσιν τῶν εἰς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν ἀφωσιωμένων.

Τρεῖς Ἀδελφότητες ἀπέδειξαν μέχρι σήμερον ὅτι
συμμερίζονται τὰ παθήματα τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας,
ὅτι καθῆκον αἰσθάνονται νὰ βοηθήσωσιν ὕλικοις αὐ-
τῇ. Πρῶται ἦλθον αἱ εἰς **Τα-ταῦλα** «Φιλεκπαιδευ-
τικὴ» καὶ «Πρόδοος» προηγηθεῖσαι καὶ τῶν ἄλλων
τῶν ἐν τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, εἴτα δ' ὁ Ἑλληνικὸς Φιλο-
λογικὸς Σύλλογος. Ἐὰν μιμηθῶσι ταύτας καὶ τὰ
λοιπὰ τοιαῦτα σωματεῖα τῆς πρωτευούσης, τὸ ἐθνικὸν
ταμεῖον θέλει εὐρεῖ πόρους διὰ τῆς χορηγίας πάντων
τούτων, νῦν μὲν ἐκτάκτους, εἴτα δὲ καὶ μονίμους.
Ἐὰν οἱ σκοποὶ, οὓς ἐπιδιώκουσι πάντα, ὁμολογῶνται
κοινωφελεῖς, εὐγενεῖς, ἀγαθοὶ καὶ φιλόανθρωποι, τακτὴ
τις αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου χορηγία περι-
λαμβάνει πάντας τούτους τοὺς σκοποὺς.

Ἰδιωτῶν προσφοράς ὀλίγας σήμερον ἔχομεν ν' ἀ-
ναγράψωμεν, ἐντὸς δεκαπενθημερίας, ἀπὸ τῆς 21 φε-
βρουαρίου μέχρι τῆς χθές. Προσένεγκεν ὁ κ. Α. Δημό-
πουλος γρόσια 60 καὶ ἡ ἐν Σερμασιῳ Ἀδελφότης
«Πρόνοια» ἐκ τῶν γλίσχρων πόρων αὐτῆς 120—καὶ
οἱ καθηγηταὶ τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς 522, 50 γρόσια.

Συμφυῆς ὁ λόγος ἐνταῦθα περὶ τῶν πρὸς
τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον χορηγιῶν τῶν ἱερῶν ναῶν τῶν ἐν
ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.
Ἀνεγράφομεν ἕως πρὸ δύο σχεδὸν ἑτῶν τὰς ἐπαρχίας
τὰς ἐξοφλούσας τὴν πρὸς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν ὀφειλὴν
αὐτῶν, καὶ χαίροντες ἐβλέπομεν ὅτι ἠδύνατο ν' αὐξη-
θῇ τὸ σύνολον τῆς ἐτησίας δατμοφορίας ταύτης, ὡς
ἐλυπούμεθα μὴ βλέποντες σημειούμενας ἐν τῇ κατα-
λόγῳ τῶν συνεισφερουσῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνας, ὧν ἀλη-
θῶς εὐποροῦσι τὰ ἐκκλησιαστικὰ ταμεῖα. Δυστυχῶς,
τοῦ χρόνου παρερχομένου, κινδυνεύει νὰ ἐλαττωθῇ ἡ
πρόσοδος αὕτη, καὶ κατὰ τὸ παρελθὲν ἔτος ὀλίγα

τῶν ἐπαρχιῶν μόλις συνεισένηγον 25000 γρόσια.
Ἐγκαιροὶ καὶ τακτικώταται, καθὼς ἐδείχθησαν κατὰ
τὴν παρελθούσαν δωδεκαετίαν, παρίστανται καὶ κα-
τὰ τὸ παρελθὲν ἔτος αἱ ἐπαρχίαι Ἐφέσου, Κυζίκου,
Νικομηδείας, Νικαίας, Προύσης, Βερροίας, Ρόδου,
Μεθύμνης, Σάμου, Ξάνθης, Κασανδρείας, Σερβίων-
Κοζάνης, Καλλιουπόλεως, Μυριοφύτου καὶ Περιστάσεως,
καὶ Κίτρους. Ἡ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος εἰσφορά τῶν ἀνω
σημειωθεισῶν ἐπαρχιῶν ἔχει ὥδε· Ἐφέσου ναοὶ 2079
διὰ τὸ 1906 καὶ 2052 διὰ τὸ 1907—Κυζίκου 2754
—Νικομηδείας 1778—Νικαίας 1972—Προύσης ἀνά
1323 διὰ τὰ ἔτη 1906 καὶ 1907 ἤτοι διὰ τὴν διετίαν
2646—Βερροίας 594 τοῦ ἔτους 1906—Ρόδου 3391
—Μεθύμνης 972—Σάμου 1871—Ξάνθης 1080—Κα-
σανδρείας 450—Σερβίων καὶ Κοζάνης 1080—Καλλι-
ουπόλεως 513—Μυριοφύτου 695 καὶ Κίτρους 1200.

Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἀξιότιμοι ἐπίτροποι τῶν ἱερῶν
ναῶν τῶν ἐν ἐτέραις ἐπαρχίαις οὐχὶ δυσπραγούσας,
οἷσι αἱ τῆς Σμύρνης καὶ Θεσσαλονίκης, Ἰωαννίνων,
καὶ Μυτιλήνης, Ἀδριανουπόλεως καὶ Τραπεζοῦντος,
Ἀμασειας καὶ Ἡρακλείας καὶ Λήμνου καὶ ἑτερὰί τινες,
θέλουσι προθυμηθῇ ν' ἀποστείλωσι τὸ ἐλάχιστον πο-
σόν, ὅπερ ὠρίσθη διὰ τοὺς ναοὺς, ὧν προΐστανται. Ἡ
περὶ τῆς εἰσφορᾶς τῶν ναῶν ἀπόφασις ἐλήφθη ἐν κοι-
νῇ συνεδρίᾳ Συνόδου καὶ Συμβουλίου, ἐφαρμόζεται ἀπὸ
δωδεκαετίας, καὶ ἐγὼ ἦν δυνατὸν νὰ εἰσπράττῃ κατ'
ἔτος τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον διςχιλίας τουλάχιστον λίρας,
οὐδὲ τὸ ἐν ἑκτον τοῦ ποσοῦ τούτου λαμβάνει, κατὰ δὲ
τὸ παρελθὲν ἔτος οὔτε τὸ δέκατον ἔλαβε.

Καὶ ἐν τούτοις, ἀφ' ἐνὸς μὲν αὐξάνουσιν αἱ πρὸς τὸ
ἐθνικὸν κέντρον ἀπαιτήσεις κοινοτήτων δυσπραγούσων,
κοινοτήτων πολεμουμένων, κοινοτήτων ἀρτιπαγῶν,
προσδόκιμα δ' εἰσὶν εἰς αὐτάς τε καὶ τοὺς ἰδιώτας
ἐφ' ἐτέρου ἀτυχήματα καὶ συμφοραὶ ποικίλης φύσεως
καὶ χαρακτηρῶς, δυσβίωτον καθιστώντα τὴν ζωὴν
καὶ προβληματικὴν τὴν ἐν μέσῳ δυσγενῶν καὶ κακο-
τρόπων στοιχείων ὑπαρξίν· ἐφοδοὶ δὲ φανερῶν τε καὶ
ὑπόουλων πολέμων τοῦ ἐθνισμοῦ καὶ τῶν ἐρῶν δογ-
μάτων ἀποτειχίζονται διὰ γενναιοτάτων ὑλικῶν χο-
ρηγιῶν, αἵτινες ἐστὶν ὅτε πρέπει νὰ προβῇ ἡμεῖς
σως. Αἱ ἐθνικαὶ λεγόμεναι ἀνάγκαι ἀπὸ τεσσάρων ἢ
πέντε ἑτῶν ἐγένοντο περισσότεραι, διότι καὶ οἱ πο-
λέμιοι τῆς πατρὸς πίστεως αὐθαδέστεροι προῆλθον·
εἰς μέσον καὶ μᾶλλον θηριώδεις, ἐπιδρομαὶ δὲ τῶν
μὲν καὶ πλεκτάναι τῶν δὲ μόλις διὰ μεγάλων ὑλι-
κῶν μέσων δυνατόν νὰ ἐξουδετερωθῶσιν.

ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Τὸ ἐν Λονδίνῳ ἐδρεῦον βαλκανικὸν Κομιτάτον, οὗτινος πασίγνωστοι πλέον κατέστησαν αἱ ἐνθερμοὶ μεροληπτικώταται φιλοβουλγαρικαὶ διαθέσεις, συνεδριάσαν, τῇ 27 Ἰανουαρίου, ἡσχομένη περὶ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως, τὴν ὁποίαν ὁ πρόεδρος αὐτοῦ περιέγραψεν ὡς ἀνωμάλως ἔχουσαν ἀπὸ τετραετίας, καθ' ὃ διάστημα, εἶπε, δεκακισχίλια ψυχὰι ἀπώλοντο. Ἐπὶ τῇ βάσει λοιπὸν τῶν πληροφοριῶν τούτων, τὸ Σωματεῖον ἐψήφισε τὴν εὐχὴν ὅπως ἐπιδιωχθῇ συντόνως ἡ διόρθωσις τῆς ἀνωμαλίας ταύτης καταστάσεως, καὶ οὕτω τεθῇ τέρμα εἰς τὰ δεινοπαθήματα τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ.

Τὰς ἀποφάσεις ταύτας τοῦ βαλκανικοῦ Κομιτάτου ἀνέγραψαν καὶ ἐσχολίασαν, τῇ ἐπαύριον, «Οἱ Καιροί» (Times), τοῦ Λονδίνου, ἐκ τῶν σχολίων δὲ τούτων, ἐρανιζόμεθα τὰς ἀκολουθοῦσας, διδακτικώτατας διὰ τοὺς κυρίους τοῦ Βαλκανικοῦ Κομιτάτου, φράσεις: **Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Βαλκανικοῦ Κομιτάτου, εἰς ῥήτωρ, ἐπιλήσιμον γενόμενος τῶν βίαιοπραγίων τῶν διαπραχθεισῶν, πρὸ διετίας, ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, κατὰ τῶν Ἑλλήνων σιμπατριωτῶν αὐτῶν τῆς Ἀγγιάλου καὶ ἄλλων μερῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, ἐβεβαίωσεν ὅτι οἱ χριστιανοὶ μόνον ἐν Μακεδονίᾳ ὑποφέρουσι.**

Αἱ δηλώσεις αὗται τῆς συντάξεως τῶν Λονδινείων «Καιρῶν» (Times) εἰσὶ λίαν παρήγοροι, καθόσον μαρτυροῦσιν ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ «Times» ἀναγνωρίζει καὶ ἀνομολογεῖ, ἐπὶ τέλους, τὸν θνητὴν ἐπιθετικὸν χαρακτῆρα τῆς βουλγαρικῆς πολιτικῆς, καίτοι ὁ ἐν τῇ βαλκανικῇ χερσονήσῳ ἀνταποκριτὴς τῆς ἐφημερίδος ταύτης, ἐξακολουθεῖ νὰ χαρακτηρίζῃ τοὺς Βουλγάρους, ὡς «ὑψηλόφρονα καὶ δίκαιον λαόν, καταδιωκόμενον παρ' ἄλλων».

Ὡς δεῖγμα τῆς φατριαστικῆς καὶ μεροληπτικῆς πολιτείας τοῦ ἀνταποκριτοῦ τούτου, καταχωρίζομεν τὴν ἀκόλουθον περικοπὴν μιᾶς τῶν τηλεγραφικῶν ἀνταποκρίσεών του, ἐκ Σόφιας, ὑπὸ ἡμερ. 24 Φεβρουαρίου, καταχωρισθεῖσαν ἐν τῷ «Times» τῆς ἐπομένης [ἡμέρας].

« Δύο ἐξέχουσι φησιόγνωνίμι ἐν τῷ μακεδονικῷ

ἀγῶνι, γράφει, ἐξηραίνθησαν πρὸ μικροῦ ἀπὸ τῆς σκηνῆς. Ὁ περίφημος Βούλγαρος ληστής (bandit) Δάεφ, ὁ ὁποῖος ἀπεπειράθη ν' ἀπαγάγῃ τὸν συνταγματάρχην Ἑλλιοτ, λέγεται ὅτι κατεδικάσθη εἰς θάνατον, ἐπὶ ἀνυποτάξιζ, ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Σανδάνσκου.

» Ὁ ἐξ ἴσου διάσημος (the equally celebrated) Ἕλλην Μητροπολίτης Καστορίας, κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐξωρίσθη εἰς Σμύρνην, ἐπὶ συνενοχῇ εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν συμμοριῶν τῆς ἐπισκοπικῆς τοῦ περιούχης».

Τὸ νὰ δημοσιεύσῃ τοιαύτας πληροφορίες, ἐν χορῷ, τὰ βουλγαρικὰ καὶ ρουμανικὰ φύλλα, ἐπιπροσθέτοντα μάλιστα τὰς αὐτὰς, ἐπὶ λέξει, τηλεγραφικῶς, δῆθεν, ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως πληροφορίας καὶ διὰ τὸν εἰς τὴν μητρόπολιν Βιζύνης μετατεθέντα παν. μητροπολίτην τέως Μογλενῶν Ἀνθιμῶν (Βλ. Vointa Nationala Βουκουρεστίου), ἢ, νὰ ἀρτύωσι τὰς ἐντεῦθεν ἀνταποκρίσεις αὐτῶν δι' ἐτέρων κακοθεστάτων συκοφαντιῶν, ἐναντίον ὀρθοδόξων μητροπολιτῶν (Βλέπε Indpendance roumaine), οὐδὲν τὸ παράδοξον· θὰ ἐξεπληττόμεθα δὲ, μᾶλλον, ἂν ἐβλέπωμεν τὰ φύλλα ταῦτα τηροῦντα μετριοπαθεστέραν καὶ φιλαλλησεστέραν γλῶσσαν. Ὅταν ὅμως βλέπωμεν Εὐρωπαῖον ἀνταποκριτὴν, γράφοντα ἐν δημοσιογραφικῷ ὄργανῳ τῆς περιούχης τοῦ Λονδινείου «Times», καταπίπτοντα εἰς τοσοῦτον χθαμαλὸν ἐπίπεδον, ὥστε νὰ τολμᾷ νὰ παραλληλίσῃ ὀρθόδοξον μητροπολίτην, —κατὰ τοῦ ὁποίου οὐδεμίαν οἱ συκοφαντοῦντες αὐτὸν κατάρθωσαν νὰ προσαγάγῃ ἀπόδειξιν διαπιστοῦσαν τὸ ἐπιμεμπτον τῆς πολιτείας αὐτοῦ —, πρὸς βδελυρὸν κακοῦργον, οἷος ὁ Δάεφ, τοῦ ὁποίου τὰ πολυπληθῆ κατὰ τοῦ κοινοῦ δικαίου κακουργήματα, τὰ διαπραχθέντα εἰς βάρος τῶν ἰδίων ὁμοφύλων του, ἀνέγραψαν αὐταὶ αὗται αἱ βουλγαρικαὶ ἐφημερίδες, καὶ ὅστις ἐδολοφονήθη, ἢ, ἐξαναγκάσθη νὰ αὐτοκτονήσῃ, παρ' ἐτέρων βουλγάρων κακούργων κομιτατζήδων, τοῦ Σανδάνσκου καὶ Συντροφία, ὧν τὴν σχετικὴν ἐπιστολὴν, τὴν βεβαιούσαν τὸν φόνον τοῦτον, ἐδημοσίευσεν ἡ βουλγαρικὴ ἐφημερίς «Καμπάνα». Ὅταν, λέγομεν, βλέπωμεν τὸν Εὐρωπαῖον τοῦτον ἀνταποκριτὴν, περισυλλέγοντα τὰς πληροφορίας του ἐκ τῶν σωβινιστικῶν ὀργάνων τῆς βουλγαρικῆς καὶ ρουμανικῆς προπαγάνδας, (τῶν καταντησασῶν ἤδη εἰς κατάστασιν χρεωκοπίας, τόσον παρὰ τοῖς μακεδονικοῖς πληθυσμοῖς ὅσον καὶ παρὰ τῇ δη-

μοσία Εὐρωπαϊκῇ γνώμῃ), καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συκοφαντικῶν τούτων φληναφημάτων χαρακτηρίζοντα τὴν προαγωγὴν τοῦ μητροπολίτου Καστορίας κ. Γερμανοῦ εἰς τὴν, ἀπὸ τε ἐκκλησιαστικῆς καὶ διοικητικῆς ἀπόψεως, ἀσυγκρίτως ἀνωτέραν μητρόπολιν Ἀμασειας, ὡς ἐξορίαν «διὰ τὴν συνενοχίαν του εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν συμμοριῶν τῆς ἐπισκοπικῆς του περιοχῆς», ἀλγοῦμεν καὶ λυπούμεθα σφόδρα, τόσον διὰ τὴν ἐφημερίδα, τὴν τιτρώσκουσαν καιρίως τὸ γόνιτρόν της διὰ τῆς ἀνεξελέγκτου ἀναστηλώσεως τοιούτων τερατωδῶν ὕβρεων καὶ ψευδῶν, ὅσον καὶ διὰ τὸν ἀνταποκριτὴν αὐτῆς, τὸν ἀποκαλύπτοντα ἑαυτὸν, διὰ τῆς τοιαύτης αὐτοῦ πολιτείας, εἰς τὸ δημόσιον, ὡς ἀποβαλόντα τέλεον πᾶν ἴχνος σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ, συνεπῶς, ἀνάξιον πάσης πίστεως καὶ ἐκτιμήσεως.

Ἀπέναντι τῶν τοιούτων ἐγκλημάτων καθοσιώσεως κατὰ τῆς ἀληθείας, ὅπως δευτερευούσης σημασίας καθίστανται αἱ ἐν τῇ αὐτῇ ἀνταποκρίσει ἕτεραι πληροφωρίαι τοῦ αὐτοῦ, ὅτι δηλ. τὸ μόνον ἀξιοσημεῖον γεγονὸς τῆς ἐβδομάδος ἐκείνης ἦτο ἡ παρ' ἑλληνικοῦ σώματος ἐπίθεσις κατὰ τῶν ποιμνιοστασιῶν τοῦ γνωστοῦ ἐξορίστου ρωμοννίζοντος κακούργου Χατζηγώγου, παρὰ τὴν Βέρροϊαν, καθὼς καὶ ἡ καταχωριζομένη στατιστικὴ, ἥτις, συντεταγμένη κατὰ τὸ πλημμελὲς καὶ ἄδικον διάγραμμα τοῦ συνταγματάρχου Vérand, περὶ οὗ ἐγράψαμεν τὰ δέοντα ἐν προηγουμένῳ τεύχει τῆς «Ἐκκλ. Ἀληθ.», ἀναβιβάζει τοὺς κατὰ τὸ 1907 παθόντας εἰς 236 Βουλγάρους καὶ 89 Ἑλλήνας Ὀρθοδόξους, τοὺς δὲ ζωγρηθέντας εἰς 10 Βουλγάρους ἀπέναντι 29 Ἑλλήνων· ἐφ' ἧς ἀναλογίας, τῶν Βουλγάρων πρὸς τοὺς Ἑλλήνας, ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Times ἐφιστᾷ ἰδιαζόντως τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνοστών αὐτοῦ **κακοπίστως** καθ' ὅσον, κάλλιστα γινώσκει οὗτος, ὅτι ὁ συνταγματάρχης Vérand, ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν Βουλγάρων, περιλαμβάνει ἀναμὶξ καὶ τοὺς δημίους καὶ τὰ θύματα· τόσον δηλ. τοὺς Βουλγάρους Ἐξαρχικούς, ὅσον καὶ τοὺς βουλγαροφώνους ὀρθοδόξους τοὺς φονευθέντας ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν, ἀκριδῶς διότι δὲν συγκατετίθεντο νὰ προσχωρήσωσι εἰς τὴν Ἐξαρχίαν. Πρὸς δὲ τούτοις, ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν φονευθέντων Βουλγάρων, ὁ συνταγματάρ-

χης Vérand περιλαμβάνει καὶ τοὺς Βουλγάρους Ἐξαρχικούς τοὺς φονευθέντας, ἐξ ἐμφυλίων ἀλληλοσπαραγμῶν, ὑπὸ τῶν ἰδίων ὁμοφύλων, καθὰ μαρτυροῦσιν αἱ ἐκθέσεις καὶ δημοσιεύσεις αὐτῶν τούτων τῶν βουλγαρικῶν ἐφημερίδων τῆς Σόφιας, αἱ περιέχουσιν πάσας τὰς λεπτομερείας τῶν ἐμφυλίων τούτων σπαραγμῶν, καὶ τινὰς τῶν ὁποίων ἐδημοσίευσάμεν ἤδη διὰ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

Ἡ τοιοῦτότροπος ὅμως σκόπιμος χρησιμοποίησις τῆς τοιαύτης ἀσαφούς καὶ συγκεχυμένης στατιστικῆς ὑπὸ τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ Times, δὲν ἀποδεικνύει ἐκεῖνο ὅπερ εἰσηγεῖται οὗτος, ἀλλ' ἕτερόν τι ὅλως διάφορον τούτου· τὸ βεβουλευμένως, δηλονότι, κίβδηλον καὶ κακόπιστον τῶν ὑπ' αὐτοῦ παρεχομένων πληροφοριῶν, δι' ὧν ἐπιζητεῖται ἡ παραπλάνησις τῆς ἐν Εὐρώπῃ δημοσίας γνώμης.

ΑΝΟΣΙΟΓΡΗΜΑ

Ὁ σεβ. μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἀλέξανδρος διεβίβασε πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα.

«Θεσσαλονίκη 23 Φεβρουαρίου 1908.

Θεόδωρος Ἀσκητῆς, πρῶτος διερμηνεὺς ἑλληνικοῦ προξενείου, χθὲς, ὥρα ἐβδόμη, πληγείς σφαῖρα δολοφονικῇ, ἀπεβίωσεν ἄρτι.

† Θεσσαλονίκης ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ»

Ἡ στυγερὰ αὕτη δολοφονία, ἥς εὐνότηα τὰ ἑλατήρια, διήγειρε τὴν γενικὴν ὀργὴν καὶ βδελυγμίαν κατὰ τῶν αὐτουργῶν αὐτῆς.

Ἡ δὲ κηδεὶα τοῦ οὕτως οἰκτρῶς τὸν βίον τερματίσαντος Θεοδώρου Ἀσκητοῦ ἐγένετο πάνδημος καὶ δημοτελής, πρωτοστατοῦντος τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Θεσσαλονίκης μετὰ καὶ τοῦ ὑπ' αὐτὸν ἱεροῦ κλήρου· παρέστησαν δὲ κατ' αὐτὴν αἱ αὐτοκρατορικαὶ Ἀρχαί, σύμπαν τὸ προξενικὸν σῶμα τῆς πόλεως, καὶ ἄπειρον πλῆθος λαοῦ, πάσης τάξεως καὶ φυλῆς.

ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΒΙΑΙΟΠΡΑΓΙΑΙ

Συνεχίζοντες τὸν κατάλογον τῶν θυμάτων τῆς τλήμονος ἐπαρχίας Καστορίας, ἀναγράφομεν χρονολογικῶς τοὺς φόνους τοὺς διαπραχθέντας ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν ληστοσυμμοριῶν.

1 Φεβρουαρίου ἐφονεύθησαν ὁ ἐκ Ζελληνίου Ζήσης παπᾶ Κωνσταντίνου, οὐτινος τὸν πατέρα ἱερέα Κωνσταντίνου ἀνηλεῶς ἐσφάξαν πρὸ τεσσάρων ἐτῶν, καὶ ὁ ἐκ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ Στέργιος, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ μὲν Ζήσης ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ χειροτονηθῇ ἱερεὺς εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὁ δὲ Στέργιος τὸν προέτρεπεν εἰς τοῦτο.

Αὐθημερὸν ἐφονεύθη, ἐν Δρανοβένῃ, ὁ Νικόλαος Λοβάτσης, μόλις ἐπανακάμψας ἐξ Ἀμερικής.

2 Φεβρ. ἐφονεύθησαν αἱ ἐκ τοῦ χωρίου Ὁστίμα Ἑλένη Δημητρίου καὶ Σέβδα Τέρπου, περὶ ὧν ἐγένετο ἤδη λόγος ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησιαστ. Ἀληθείας».

6 Φεβρ. ἐφονεύθη ὁ ἐκ Τσερεσνίτσης ἐβδομηκοντούτης Ἀλέκος Παπᾶ Πέτρου καὶ ὁ εἰκοσαετής αὐτοῦ υἱὸς Ἀργύριος, διότι εἶχον τὴν τόλμην νὰ παρακούσωσι τὴν διαταγὴν τοῦ Κομιτάτου, καὶ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ἀγορὰν Μαυρόβου.

Οὕτως, ἐντὸς 9 ἡμερῶν, ἀπώλοντο ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Καστορίας ἑπτὰ ἀνθρώποινοι ὑπάρξεις.

Τὴν τετάρτην 27 φεβρουαρίου, περὶ τὴν 6 ὥραν τῆς ἡμέρας, πολυμελὲς ληστανταρτικὴ συμμορία, περιέζωσε τὴν ἑξῶθεν τῆς Βερροίας καὶ παρὰ τὸν ποταμὸν Ἀλιάκμονα κειμένην ἱερὰν μονὴν Καλήπετραν.

Ἐξ ἐκ τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν ἐν λόγῳ συμμορίαν προσήγγισαν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν, παρὰ τὴν ὁποίαν εἰργάζοντο καὶ τρεῖς ἕτεροι ὁμογενεῖς χωρικοὶ ὀνομαζόμενοι Μήτσος Πατσούρη, Α. Μανώλη καὶ Ἀθανάσιος Ἐμμανουήλ, ἐκ τοῦ χωρίου Ραχόβου.

Τοὺς τρεῖς τούτους συλλαβόντες ὠδήγησαν δεσμίους ἐντὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Κατόπιν ὕβρεων βανανοστατών, τὸν μὲν Ἠγούμενον καὶ δύο ἐκ τῶν χωρικῶν ἀγρίως κατεκρεοῦργησαν, κατὰ δὲ τοῦ Ἀθανασίου Ἐμμανουήλ

ὅστις δὲν ἠθέλησε, παρ' ὅλας τὰς ἀπειλὰς, νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰ κακουργα αὐτῶν σχέδια, ἐπετέθησαν διὰ πελέκεων, τὸν ἐτραυμάτισαν σοβαρῶς καὶ, ἐκλαβόντες αὐτὸν ὡς ἐκπνεύσαντα, ἀνεχώρησαν.

Ὁ τραυματίας τὴν ἐσπέραν τῆς χθὲς μετεκομίσθη καὶ νοσηλεύεται εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ γαλλικὸν νοσοκομεῖον. Φέρει ἐννέα πλήγματα διὰ πελέκεως, ἐξ ὧν τὸ ἐν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Σόφιας πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Rappel» τῶν Παρισίων, οἱ φίλοι τοῦ Σαράφωφ ἀπεφάσισαν νὰ μετατρέψωσι τὸ ἐν Σόφίᾳ οἶκμά του εἰς «Μουσεῖον τῆς μακεδονικῆς ἐπαναστάσεως». Ἐν αὐτῷ θὰ τοποθετήσωσι συλλογὰς ὄπλων καὶ βομβῶν, πρὸς δὲ τούτοις καὶ διάφορα σχετικὰ ἔγγραφα, καὶ ἰδίᾳ ἀπάσας τὰς προκηρύξεις τοῦ κεντρικοῦ ἐπαναστατικοῦ κομιτάτου ἢ «Ἐσωτερικὴ Ὀργάνωσις».

Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐκ Σόφιας, κατὰ τὸ δεύτερον δεκαήμερον τοῦ φεβρουαρίου, συνεκροτήθη ἐν Σόφίᾳ, ἀναφανδόν, γενικὴ συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ κομιτάτου τούτου, ἣτις προέβη εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ προσωρινοῦ προεδρείου τούτου, ἀπαρτισθέντος ἐκ τοῦ καθηγητοῦ Μάτωφ, τοῦ ἀποστράτου ἀξιωματικοῦ Ζωγράφωφ, καὶ τοῦ πρώην γραμματέως τοῦ Σαράφωφ Λιάπωφ. Τὸ προσωρινὸν προεδρεῖον τοῦτο θὰ συγκαλέσῃ νέαν συνέλευσιν πρὸς καταρτισμὸν ὁριστικοῦ τοιούτου.

Ἵνα κατανοηθῇ τὸ μέγεθος τοῦ θράσους τοῦ κομιτάτου τούτου, σημειοῦμεν ὅτι ἐτόλμησε νὰ δηλώσῃ διὰ τῶν ἐφημερίδων ὅτι θὰ παρεκώλυε, καὶ διὰ τῆς βίας ἐν ἀνάγκῃ, τὴν κατασκευὴν τῆς διὰ τοῦ σανδζακίου τοῦ Νόβι. Παζάρ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἃν δὲν ἱκανοποιούντο προηγουμένως αἱ σχετικαὶ ἀξιώσεις τῆς Βουλγαρίας.

Καὶ κατόπιν πάντων τούτων, ὑπάρχουσιν εἰσέτι ἐν Εὐρώπῃ ἄνθρωποι προσποιούμενοι ὅτι ἀγνοοῦσιν ποῦ εὔρηται ἡ ἐστία τῶν ἀναρχικῶν ἐνεργειῶν, τῶν κρατουσῶν ἀνάστατον τὴν χερσόνησον τοῦ Αἴμου καὶ ἐπαπειλουσῶν τὴν εἰρήνην συμπάσης τῆς Εὐρώπης.

Η ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΤ. ΡΩΜΥΛΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἐκθεσίς ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου τοῦ
μυτροπολίτου Φιλιππουπόλεως.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Εἰ καὶ παρῆλθε μὴν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν
ἀνόδου τῆς παρούσης κυβερνήσεως, οὐχ ἥττον
οὐδὲν ἔτι οὔτε ἐλέχθη ἡμῖν, οὔτε ἐπράχθη ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκκρεμότης τῆς καταστάσεως
ἐξήντησε τέλος τὴν ὑπομονὴν τῶν ἡμετέρων
χριστιανῶν, ὁλόκληρον δὲ τὸ ἡμέτερον στοι-
χεῖον ἐτοιμάζεται πρὸς ἐκπατρισμὸν, τῇ προσε-
χεῖ τετάρτῃ, μετὰ τῶν προέδρων τῶν Ἐφοριῶν
Φιλιππουπόλεως καὶ Στεννημάχου, θέλω μεταβῆ
εἰς Σόφίαν, ἵνα ἴδωμεν τί σκέπτεται καὶ ἡ πα-
ροῦσα κυβέρνησις καὶ ἵνα παραστήσωμεν αὐτῇ
καὶ διὰ ζώσης τὸ ἀφόρητον τῆς ἡμετέρας κατα-
στάσεως καὶ τὸ ἀδύνατον τῆς παρατάσεως τῆς
ἐκκρεμότητος ταύτης.

Περὶ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἔγραψα πρὸ ἡμε-
ρῶν τῇ Ὑμετέρα Θειοτάτῃ Παναγιότητι, ἀλλὰ
μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης δὲν ἔλαβον ἀπάντη-
σιν. Ἄν ἡ Ὑμετέρα Θειοτάτη Παναγιότης ἔχει
τι νὰ μοι ἀνακοινώσῃ σχετικὸν πρὸς τὴν εἰς
Σόφίαν μετάβασιν, δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο εἴτε
τηλεγραφικῶς, εἴτε διὰ γράμματος· διότι ἔχο-
μεν πρὸ ἡμῶν ὁλόκληρον ἔτι ἐβδομάδα.

Ἐπὶ τούτοις κτλ.

Ἐν Φιλιππουπόλει, 13 φεβρουαρίου 1908.

Ὁ τοῦ ἀγίου Φιλιππουπόλεως Ἐπίτροπος

† Ἀρχιμανδρίτης ΦΩΤΙΟΣ.

ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΝ

Ἀναφορὰ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Τσούκας
τῆς ἐπαρχίας Καστορίας πρὸς τὸν ἀρχιερατικὸν
ἐπίτροπον τῆς Μητροπόλεως Καστορίας.

Πανοδιολογιώτατε,

Οἱ εὐτεδῆστως ὑποκρινόμενοι κάτοικοι τοῦ χωρίου
Τσούκας, χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι, πιστὰ καὶ ἀφωσιωμέ-
ναι τέκνα τῆς Μητρὸς ἡμῶν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλη-
σίας τυγχάνοντες, ἀνεγνωρίζομεν] ἀνέκαθεν ὡς πνευ-

ματικὴν ἡμῶν ἀρχὴν τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Καστορίας.
Ἀπὸ τὸ ἔτος 1903, ἀφ' οὗ δηλονότι τὸ ἀπαίσιον
Βουλγαρικὸν Κομιτάτον ἤρξατο, διὰ τῆς σπάθης καὶ
τοῦ ἐγχειριδίου, νὰ ἐκδιζῇ τὰς θρησκευτικὰς πεποι-
θήσεις τῶν χριστιανῶν τῶν χωρίων τῶν ἐχόντων τὸ
ἀτύχημα νὰ ὁμιλοῦσι τὸ μιζοβουλγαρικὸν ἰδίωμα,
ἠναγκάσθημεν καὶ ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ Αὐτῆς θεράποντες,
υπέκοντες τῇ βίβῃ, νὰ ἀπαρνηθῶμεν τὴν γλῶσσην καὶ
ἐκθρέψασιν ἡμῶν Μητὲρ ἡμῶν Μ. τοῦ Χριστοῦ
Ἐκκλησίαν καὶ νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὡς ἐκκλησιαστικὴν
ἡμῶν Ἀρχὴν τὴν ξένην δι' ἡμῶν καὶ μόνις πρὸ ὀλίγων
δεκάδων ἐτῶν, ὡς ἔκινε, ἀναφανεῖσθαι Βουλγαρικὴν
λεγομένην Ἐξουσίαν. Ἀλλ' ἤδη, ὅτε τὰ στρατεύματα
τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ φιλολάου ἡμῶν Ἀνακτος,
διὰ τῆς δραστηρίως αὐτῶν καταδιώξεως, ἐπέφεραν
σχετικὴν ἡσυχίαν ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν, ἀναθρῆσαντες
προσερχόμεθα διὰ τῆς ταπεινῆς μας ταύτης ἀναφο-
ρᾶς, ὅπως καθικετεύσωμεν αὐτήν, ἵνα, εὐχεσθηθεῖσα,
δεχθῇ ἡμῶν καὶ συγκαταρριθμίσῃ αὐθις μεταξὺ τῶν
Ὁρθόδοξων χριστιανῶν τῆς ἐπαρχίας Καστορίας· ὅμως
δὲ, ἐξακλήσεται καὶ τὰς ὑπὲρ ἡμῶν εὐχὰς τῆς Α. Θ.
Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, οὗ πιστὰ
καὶ ἀφωσιωμέναι τέκνα τυγχάνομεν.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι ἡ ταπεινὴ ἡμῶν αἵτησις λη-
θρήσεται ὑπ' ὅψει διατελοῦμεν μετὰ σεβασμοῦ.

Ἐν Τσούκας, τῇ 8 φεβρουαρίου 1908.

Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ 12 προκρίτων τοῦ χωρίου.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἐκ τῆς βουλγαρικῆς ἐφημερίδος «Μήρ» τῆς
16 Φεβρουαρίου 1908 ἀριθ. 2349.

«Τὰ ἐκ τοῦ ἀνθελληνικοῦ κινήματος
ἀποτελέσματα.

» Ἀπὸ πολλῶν ἀπόψεων οἱ δημοκρατικοὶ συνεφώνουν
μετὰ τῶν Σταμπουλιωρικῶν. Ὅταν ἐπυρπολεῖτο ἡ
Ἀγχίλος, ὅταν ἐγίνοντο αἱ ἐπιθέσεις κατὰ τῶν οἰ-
κιῶν τῶν Βουλγάρων ὑπηκόων, ὅταν διηρηζόντο τὰ
οἰκιακὰ ἐπιπλα καὶ τὰ σκεύη αὐτῶν, οἱ νῦν σύμβουλοι
τῆς Αὐτοῦ Βασιλ. Ὑψηλότητος ἐβοήθουν τοὺς Σταμ-
πουλιωικοὺς, ὑποκινούντας καὶ ἐνθαρρύνοντας τὰ στίφη
τῶν κακούργων. Τίνα δὲ τὰ ἀποτελέσματα ἐκ τοῦ
κινήματος τούτου; Ὁ «Ἐσπερινὸς Τεχνοδρόμος» Σιάγ-
κωφ, ὅστις δὲν δύναται νὰ ἐνοχοποιηθῇ ἐπὶ ὑπερβο-
λικαῖς συμπαθείαις πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἔγραψεν ἐσχά-
τως: «Διὰ τῆς μεταναστεύσεως 4000 Ἑλλήνων ἐκ Φι-

λιππουπόλεως, τὸ βουλγαρικὸν στοιχεῖον, ἀντὶ νὰ ἐνισχυθῇ, κατέπεσεν εἰς τὴν θέσιν Φελλάχου... Αἱ περισσότεραι τῶν ἐκκλησιῶν εἰσὶ κλεισταί, εἰς μίαν ἐκ τούτων, εἰς τὴν τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, ἐγένετο πυρκαϊά προελθοῦσα ἐκ τῶν κηρίων, τὰ ὅποια ἀνάπτουσιν εὐσεβεῖς χριστιανοὶ διερχόμενοι ἐκεῖθεν· αἱ δὲ Μοναὶ περιῆλθον εἰς χεῖρας μοναχῶν οὐχὶ ἀνωτέρων τῶν Φαναριωτῶν. Ἀντὶ τῶν ἐκπατρισθέντων Ἑλλήνων, ἦλθον Ἀρμένιοι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Βῆν, Ἐριβάν, Ἀδριανουπόλεως, Θεσσαλονίκης καὶ Βιέννης, ἀλλὰ τὸ πρῶτον καθεστὼς τῆς πόλεως δὲν ἀποκατέστη. Οἱ αὐθάδεις Ἑβραῖοι, οἵτινες γέμουσι τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, δὲν ἀγοράζουσιν ἀλλὰ πωλοῦσι, καὶ μάλιστα ὅσα κατανεώσκουσιν ἔχουσιν εἰς χεῖρας τῶν. Τὰ χρήματά των καὶ τὴν πίστωσίν των φυλάττουσι δι' ἐαυτοὺς. Οἰκίας καὶ καταστήματα ἐμπορικὰ ἡγόρασαν εἰς τιμὰς εὐθηνότητος. Οἱ εἰς Φιλιππούπολιν ἐλθόντες καὶ ἐγκατασταθέντες ἐπήλυδες, εἰς βουλγαρικὴν λέσχην, θέατρον, ξενοδοχεῖον, οἶνοπνευματοπωλεῖον δὲν εἰσέρχονται, καταδιώκουσι δὲ τὴν βουλγαρικὴν δημοσιογραφίαν. Ἐχουσιν ἰδίους γυμναστικὰς καὶ θεατρικοὺς θιάσους, ἰδίως ἐφημερίδας, παρκαγγέλλουσιν ἐνδύματα ἐκ Βιέννης καὶ Θεσσαλονίκης, ἐργάζονται μετὰ ἰδίων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τραπεζίτῳ. Οἱ Φιλιππουπολίται μετὰ πάθος λέγουσιν ὅτι «ἐξεδιώχμεν τὰς μουζικὰς καὶ ἐνέσκηψαν αἱ ἀγριομέλισαι». Τὸ ἐμπόριον βαθυμῆδον καὶ κατ' ὀλίγον ἐξολισθίνει ἐκ τῶν χειρῶν τῶν Βουλγάρων, ἡ κίνησις ἐλαττοῦται, ἡ κρίσις ἐξασθενεῖ ἐν μέσῳ τῶν Βουλγάρων. Μέγα εἶνε τὸ κακόν καὶ, ἐὰν τὰ πράγματα βαίνουν οὕτως, ἡ Φιλιππούπολις θὰ γένη ὁμοία τῇ Θεσσαλονίκῃ.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΥ ΟΜΟΙΟΜΟΡΦΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΕΝ Τῷ ΨΑΛΛΕΙΝ·

Ἀφῆθη, ὡς μὴ ὤφειλεν, ἐλεύθερον τὸ οὕτως ἀσκημονεῖν ἐν τοῖς ἡμετέροις ναοῖς, παντοίας δὲ προελεύσεως ἀμυνέδες τῶν τριόδων ἐξεδόθησαν καὶ εἰσῆχθησαν ἐν αὐτοῖς κατ' ἀχαλίνωτον βούλησιν παντὸς βεβήλου καὶ ἱεροκαπήλου, ὧν τινες μάλιστα δὲν ἠρκέσθησαν εἰς τὰ ἴδια βανασουργήματα, ἀλλὰ καὶ χεῖρα βεβήλον ἐπέβαλον ἐπ' αὐτῶν τῶν ἀρχαίων μελουργημάτων, τροποποιήσαντες καὶ διαστρέψαντες αὐτὰ κατὰ τὴν ἰδίαν στρεβλὴν ἐμπνευσιν. Τοῦτο εἶνε ὁ κύριος λόγος, δι' ὃν ἀναγκαία παρίσταται ἡ ἐπι-

βολὴ τῶν ἀρμοδίων καὶ δεδοκιμασμένων ἱερῶν μελῶν. (Ἐρωτ 3).

Ἀλλὰ γεννᾶται ἤδη τὸ ζήτημα, ἂν δύναται καὶ τοῦτο νὰ κατορθωθῇ. Μόνοι ἀρμοδιοὶ, ὡς εἵπομεν, καὶ καθῆκον πρὸς ταῦτα ἔχοντες εἶνε βεβαίως οἱ κατὰ τόπους ἐκκλησιαστικοὶ ἀρχηγοί. Ἀλλ' ἐὰν εἰς τούτων, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης λ. χ. ἢ καὶ ἕτερος σὺν αὐτῷ, ὡς ὁ μητροπολίτης Ἀθηνῶν φέρ' εἰπεῖν, διατάξωσι δι' ἐγκυκλίου ὅτι μόνον τὰ δόκιμα καὶ ἐγκεκριμένα μέλη δέον νὰ ἔχωσιν ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον ἐν τοῖς ναοῖς (ἐρωτ. 5, 8), ἄρα γε θὰ πράξωσι τοῦτο καὶ ἄλλοι κατὰ τόπους ἐκκλ. ἀρχαὶ ὅπως γενικευθῇ τὸ ὁμοιόμορφον σύστημα; Διότι οὐδὲν βεβαίως σημαίνει καὶ τίποτε περισσότερον τοῦ ὅτι γίνεται σήμερον θὰ γίνῃ ἐὰν τὸ μέτρον δὲν καταστῇ γενικόν. Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ συμβαίνοντα δυστυχῶς σήμερον ἔκτροπα καὶ ἀποσυνθετικά καὶ ἐν σπουδαιοτέροις ἐκκλῃσι. ζήτημασιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, καθ' ἃ ἕκαστος θρησκευτικὸς ἀρχηγὸς θεωρεῖ ἐαυτὸν ὡς ἀνωτάτην κορυφὴν, οὐδένα ἀναγνωρίζων ὑπέρτερον καὶ οὐδενὶ ὑπεῖκων, ἐκλιπούσης οὕτω πάσης συνοχῆς καὶ ἀλληλεγγύης καὶ παντὸς δεσμοῦ κρατύοντος καὶ ἰσχυροποιούντος τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν ὡς σῶμα ἐν ἀδιάσπαστον, — τοῦ ὁμοιόμορφου τοῦτέστι συστήματος ἐν τῇ γενικῇ ἐκκλησιαστικῇ διοικήσει κινδυνεύοντος — ἐπιτρέπεται νὰ ἀμφιβάλλωμεν ἂν καὶ σύστημα τοῦ ὁμοιόμορφως ψάλλειν θὰ τύχῃ τῆς ἐγκρίσεως, ὑποδοχῆς καὶ αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς παρὰ πάντων τῶν ἐκκλῃσι. ἀρχηγῶν.

Ἀλλὰ τὸ ζήτημα δέον νὰ ἐξετασθῇ καὶ ὑπὸ ἄλλαν σπουδαίαν ἐποψιν. Βεβαίως τὰ μόνον ἐκκλησιαστικὰ μέλη, ἅτινα εἶνε ἀρμοδία νὰ ἐπιβληθῶσι σήμερον, εἶνε τὰ ἱεροπρεπῆ, σεμνὰ καὶ μεγαλοπρεπῆ μελουργήματα τῶν ἀρχαίων διδασκάλων καὶ τινων ἀκμασάντων περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ δευτέρου ἡμίσεως τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, οἵτινες δὲν ἀπεμακρύνθησαν οὐσιωδῶς τῶν ἀρχαίων γραμμῶν. (Ἐρωτ 6. 7) Ἀλλὰ πᾶσα τέχνη καὶ πᾶσα ἐπιστήμη κινεῖται, ἀναπτύσσεται καὶ προάγεται ὁσημέραι, δὲν εἶνε δὲ δίκαιον καὶ ὀρθόν, οὐδὲ δυνατόν βεβαίως, νὰ δεσμεύσωμεν ἡμεῖς σήμερον μόνον τὴν ἡμετέραν μουσικὴν. Ἐὰν μέχρι τοῦδε δὲν ἀνεφάνησαν ἐφάμιλλοι τῶν ἀρχαίων μελοποιοῖ, δὲν δυνάμεθα ὅμως καὶ νὰ προδικάσωμεν τὸ μέλλον, ἐν τῷ ὁποίῳ πιθανόν

* συνέχεια ἀπὸ σελ. 123—124, — καὶ τέλος.

νὰ ἐπιτρέψῃ ἡ βαθμιαία τῆς μουσικῆς ἐπιστήμης ἀνάπτυξις ν' ἀναφανῶσι καὶ ἄλλοι ἴσοι ἢ καὶ κρείττονες ἴσως, εἰ μὴ κατὰ τὸν πλοῦτον τῶν μελωδικῶν ἱεροπρεπῶν γραμμῶν, ἀλλὰ πάντως κατὰ τὰ μέτρα καὶ τοὺς ρυθμούς, μελοποιοί, τῶν ὁποίων τὰ μελουργήματα θὰ ᾔνε ἐπίσης σεμνοπρεπῆ καὶ ἱερὰ, ἀρμόδια πρὸς ἐφαρμογὴν. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει εἶνε ἀναγκαῖα ἡ ἀνάδειξις καὶ ἀναγνώρισις ἐξεχόντων ἐν τῇ μουσικῇ προσώπων, τὰς ὀρθοτέρας καὶ ἀκριβεστέρας ἐχόντων γνώσεις ἐν τε τῇ θεωρίᾳ καὶ τῇ πράξει, ὅπως ἀνατίθεται εἰς αὐτοὺς παντὸς ἐκκλ. μέλους, ἡ δὲ κρίσις αὐτῶν νὰ ᾔνε ἱκανῶς σεβαστὴ, ἀπληλαγμένη πάσης ἀντιρρήσεως καὶ ἀξία πρὸς ἐπιβολὴν ὑπὸ τῶν ὑπὸ ἐκκλ. ἀρχῶν. Ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ κατὰ τοῦτο τὰ πάντα εὐρίσκονται εἰς μετέωρον εἰσέτι κατάστασιν. Περὶ παντὸς σφαλέρως ἢ ἐλλιπῶς ἔχοντος θεωρητικοῦ θέματος ἀπὸ χρόνων πολλῶν διεξήχθησαν συζητήσεις, ἐξηνέχθησαν γνώμαι, διετυπώθησαν ἰδέαι πολλαὶ καὶ διάφοροι, ἀνευ οὐδενὸς ἀποτελέσματος, χωρὶς δηλ. νὰ ἀναδειχθῇ ἡ ὀρθότερα καὶ γέννηται αὕτη παραδεκτὴ ὡς τοιαύτη ὑφ' ὅλων. Διατὶ δὲ τοῦτο; Διότι ἕκαστος δὲν παραδέχεται ἑτέραν γνῶμην ὀρθοτέραν τῆς ἰδικῆς του. Τοῦτο δ' οὐδὲν ἄλλο ἀποδεικνύει εἰμὴ ὅτι ἐλλείπει ἡ συστηματικὴ καὶ ἐπίμονος ἐργασία, ἡ εἰλικρινὴς συνεργασία, ὁ ἀγνὸς πρὸς προαγωγὴν τῆς ἱερᾶς ταύτης τέχνης ζήλος. Ἐνόςφ ταῦτα πάντα ὑπὸ τοιαύτας διατελοῦσι συνθήκας, πᾶσα προσπάθεια πρὸς καταρτισμὸν καὶ ἐπιβολὴν ὁμοιομόρφου συστήματος θὰ ἐπιτυχάνῃ πάντοτε. (Ἐρωτ. 4).

Ἀλλ' ἀνάγκη τέλος πάντων καὶ ἀνάγκη ἐπεΐγουσα νὰ ἐκλείψῃ ὅσον τάχιον ἐκ τῶν ἱερῶν ναῶν ἡ ἀταξία καὶ ἡ ἰσχυμοσύνη ἡ ἐκ τῶν τοιούτων ἀσέμνων μελουργημάτων προξενουμένη. Τί λοιπὸν δέον ἐκ τῶν ἐνόντων γενέσθαι πρὸς τοῦτο;

Ὡς ἐν συγκεφαλαιώσει τῶν ἀνωτέρω λέγομεν·

Α'. Δέον νὰ ἀπαγορευθῶσι δι' ἐγκυκλίου τῶν ἐκκλ. ἀρχῶν πᾶσαι αἱ μὴ ἐγκεκριμέναι τοῦλάχιστον ὑπὸ τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου ἐκδόσεις ἐκκλ. μουσικῶν βιβλίων.

Β'. Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ, ἐκδοθεῖσαι ἢ ἐκδοθησόμεναι συλλογαὶ τοιούτων μελῶν νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸν ἑλεγχον καὶ τὴν κρίσιν εἰδικῆς μουσικῆς ἐπιτροπείας συνισταμένης ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων, τὴν δ' ἀπόφασιν αὐτῆς νὰ ἐπιβάλλῃ δι' ἐγκυκλίου ἡ ἐκκλ. ἀρχή. Ἡ ἐπιτροπεΐα αὕτη

δέον νὰ ἐξετάζῃ μὲν αὐστηρῶς τὴν πορείαν ἐκάστου μέλους, ἀλλ' οὐχὶ καὶ νὰ ἀπορρίπτῃ νέας πιθανὸν μελωδικὰς γραμμὰς ἢ καταλήξεις ἐπίσης σοβαρὰς καὶ ἱεροπρεπεῖς, διότι τοῦτο κωλύει τὴν παραιτέρω ἀνάπτυξιν καὶ πλουτισμὸν τῆς ἐκκλ. μουσικῆς. Μετὰ τῆς αὐτῆς δὲ αὐστηρότητος νὰ ἐξετάζηται καὶ ἡ γραφή, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὁ ἱεροπρεπὴς τρόπος τῆς ἐκτελέσεως ὁ μέχρι ἡμῶν διασωθεὶς βασιίζεται κατὰ μέγα μέρος ἐπὶ τῆς ὀρθότητος τῆς συνθέσεως καὶ τῆς προφορᾶς τῶν διαφόρων ποιοτικῆς ἐνέργειας χαρακτήρων, τοῦθ' ὅπερ φαίνονται ἀγνοοῦντες σχεδὸν ἅπαντες οἱ κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους μελοποιοί, οἵτινες **ἐμαλλιάρισαν** τοῦτ' αὐτὸ ὡς ἄλλοι Ψυχάρηδες καὶ Πάλληδες τὴν μουσικὴν γραφὴν, ἐλεγχόμενοι οὕτω ὡς ἀδαιεῖς καὶ αὐτῆς τῆς ἰδιαζούσης ἐκάστφ χαρακτηρι προφορᾶς. Νὰ λαμβάνωνται δὲ ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα τὰ ἐξασφαλίζοντα ἀφ' ἐνὸς μὲν τὴν πεποιθῆσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ὀρθή, δικαία καὶ ἀμερόληπτος ἔσται ἡ κρίσις τῆς τοιαύτης ἐπιτροπείας, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅπως μὴ, ἐν συλλογῇ μελῶν, ἀπορρίπτονται καὶ τὰ τυχόν ἀρμόδια καὶ ἀξία λόγου μετὰ τῶν μὴ τοιούτων.

Γ'. Δέον νὰ ἐπιδιωχθῇ κατὰ τόπους ἡ ὀρθὴ ἐν τῇ πράξει διδασκαλία τῆς γνησίας βυζαντινῆς προφορᾶς τῶν τόνων καὶ τῆς ποιοτικῆς ἐνέργειας τῶν χαρακτήρων, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τοῦ ἐκκλ. ὕφους τοῦ βυζαντινοῦ συστήματος (Ἐρωτ. 9) Πᾶσα περὶ παντὸς ἄλλου θέματος θεωρητικὴ διδασκαλία δὲν εἶνε καὶ τόσον ἀναγκαῖα σήμερον πρὸς ἄμεσον ἐπιβολὴν ὁμοιομόρφου συστήματος, (Ἐρωτ. 10) διότι, τό γε νῦν ἔχον, πολλὰ τοιαῦτα θέματα διατελοῦσιν ἔτι εἰς μετέωρον κατάστασιν, πολλὴν ἀπαιτοῦντα χρόνον πρὸς ἐπιστημονικὴν ἐπεξεργασίαν καὶ ἀκριβῆ διασάφησιν.

Τὰ τρία ταῦτά εἰσι κατὰ τὴν ἡμετέραν γνῶμην τὰ ἀπαιτούμενα ἄμεσον ἐφαρμογὴν χάριν τοῦ γοήτρου καὶ τῆς ἱεροπρεπείας τῶν ἱερῶν ἡμῶν ἀκολουθιῶν. Ἐὰν δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν ᾔνε κατορθωτὴ ἡ ἐφαρμογὴ τούτων, τότε τοῦτο οὐδὲν ἄλλο ἀποδεικνύει εἰμὴ ὅτι ὁ καταρτισμὸς πλήρους ὁμοιομόρφου συστήματος ἐν τῷ ψάλλειν ἀπόκειται εἰς εὐνοϊκώτερον πρὸς τοῦτο μέλλον.

Ἐν Λεμεσῷ Κύπρου. Φεβρουάριος 1908.

ΣΤΥΛ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

Τῆς Ἐπαρχίας Πελαγονίας κατὰ τὸ ὄχιολικόν ἔτος 1942—1948.

Τῆς Ἐπαρχίας Πελαγονίας κατὰ τὸ ὄχολικόν ἔτος 1942—1948.

МЕЧНИКОВА

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ
Τῆς Ἐπαρχίας Πελοποννήσου κατὰ τὸ ὄχιον 1907—1908.

Αρ. ὁρ.	Κατὰ	Πόλις κυριόπολις ἢ χωρίον	Ὄνομα ἰδιαιτέρου σχολῆς	Εἶδος σχολῆς	Βαθμ. σχολ. ὡς ἀνατρ. ἐν τῇ σχετικῇ Κυβερν. δόξει	Ἀρ. μαθητῶν	Τὸ ὄχιον	Ἀρ. διδ.	Τὸ ὄχιον
						Ἀρ. ὁρ.	ἴσλ.	ἴσλ.	ἴσλ.
35	Περλεπὲ	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Γραμματὸδοδία.	1406	743	1419	3628
36	Μοναστηρίου	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	29	—	36	63
37	»	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	19	—	—	19
38	»	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	64	—	—	13
39	»	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	28	—	—	2
40	»	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	35	—	—	1
41	»	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	18	—	—	1
42	Περλεπὲ	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	24	—	—	1
43	»	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	10	—	—	1
44	Μοναστηρίου	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	40	—	12	14
45	»	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	40	—	16	56
46	»	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	40	—	10	10
47	»	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	15	—	—	1
48	Περλεπὲ	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	20	—	—	20
49	Μοναστηρίου	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	68	—	62	130
50	»	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	68	—	—	68
51	Περλεπὲ	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	—	108	—	108
52	Μοναστηρίου	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	—	—	150	150
53	»	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	22	—	—	22
54	»	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	14	—	—	14
55	Μοναστηρίου	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	28	—	—	28
56	»	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	1983	916	1765	4641
57	»	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	—	—	—	74
58	»	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	—	—	—	65
59	Περλεπὲ	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	—	—	—	102
60	Μοναστηρίου	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	—	—	—	2
61	»	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	—	—	—	1
62	»	Μαυροβύρρα	Μαυροβύρρα	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	Ἀρρενζ. καὶ Νηπιαγωγείον	—	—	—	1

Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πελοποννήσου μαθητεύουσι μὲν 4014, ἀρρενζ. καὶ θήλειαι διδάσκαλοι δὲ 131, καὶ διδάσκαλοι καὶ διδάσκαλίσσαι.